

**Uchwała nr XV/222/20
Rady Powiatu Stargardzkiego
z dnia 26 lutego 2020 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 16 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 511 ze zm.) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) Rada Powiatu uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę dotyczącą zadań wykonywanych przez Wydział Komunikacji Starostwa Powiatowego w Stargardzie, za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu Stargardzkiego do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady
Powiatu Stargardzkiego**

Zdzisław Rygiel

Uzasadnienie:

W dniu 17 stycznia 2020 r. wpłynęła skarga w zakresie wykonywanych zadań Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w Stargardzie.

Skarżący opisując zaistniałą sytuację poinformował, że 13 stycznia 2020 r. przybył do Starostwa Powiatowego w Stargardzie w celu rejestracji samochodu osobowego, którego jest współwłaścicielem. Z treści skargi wynika, że pracownik Wydziału Komunikacji odmówił przyjęcia wniosku o rejestrację z uwagi na brak pełnomocnictwa od drugiego współwłaściciela. W dniu 17 stycznia br. skarżący przybył ponownie do Wydziału Komunikacji, z dokumentami, które miał poprzednio, uzupełnionymi o dokument pełnomocnictwa drugiego współwłaściciela wraz z potwierdzeniem uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł i dokonał rejestracji pojazdu. Z przedmiotowej skargi wynika, że skarżący uważa, powołując się na przepisy kodeksu cywilnego oraz orzeczenia sądów, że organ rejestrujący ma obowiązek dokonać rejestracji pojazdu będącego współwłasnością kilku osób na wniosek jednego z nich a pozostałych współwłaścicieli powinien powiadomić o dokonaniu rejestracji. Taki obowiązek w ocenie skarżącego wynika z art. 73 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Skarżący twierdzi, że pracownik Wydziału Komunikacji odmawiając przyjęcia jego wniosku w dniu 13.01.2020 r. i żądając przedłożenia stosownego upoważnienia do rejestracji wymusił na skarżącym „niesłusznie i bezprawnie opłatę za pełnomocnictwo w wysokości 17 zł”. Skarżący „wnosi o zwrot niesłusznie pobranej opłaty za upoważnienie oraz podjęcie działań mających zapobiec w przyszłości podobnym zdarzeniom”.

Z treści przywołanego art. 73 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym wynika, że rejestracji pojazdu dokonuje na wniosek właściciela starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania wydając dowód rejestracyjny i zalegalizowane tablice rejestracyjne oraz nalepkę kontrolną, jeżeli jest wymagana. Przepisy ustawy, jak i inne akty prawa m.in. rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27.09.2003r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdów do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach nie precyzują, kto powinien złożyć wniosek o rejestrację w przypadku współwłasności pojazdu przez kilka osób.

Z przywołanych przez skarżącego wyroków sądowych wynika, że w przypadku gdy wniosek o rejestrację złoży tylko jeden ze współwłaścicieli i dokumentacja przedłożona wraz z wnioskiem odpowiada wymogom przewidzianym przepisami to organ zobligowany jest zarejestrować pojazd i powiadomić wszystkie strony. Powiadomienie pozostałych stron nie może nastąpić już po zakończeniu rejestracji, czyli po zakończeniu postępowania administracyjnego poprzez wydanie decyzji o rejestracji. Takie działanie naruszałoby reguły kpa, § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27.09.2003r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdów do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach, które wyraźnie stanowią, że przy rejestracji i wyrejestrowaniu pojazdów organ rejestrujący stosuje przepisy kpa.

W myśl art. 61 § 4 kpa o wszczęciu postępowania na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie. Z całą pewnością pozostali poza wnioskującym o rejestrację współwłaściciele są stronami postępowania rejestracyjnego, bowiem

postępowanie to dotyczy interesu prawnego. Oznacza to, że w przypadku złożenia wniosku o rejestrację jedynie przez jednego ze współwłaścicieli, nawet jeśli załączono wszystkie wymagane w art. 72 Prawa o ruchu drogowym dokumenty, nie może spowodować rejestracji niezwłocznie, tego samego dnia w którym złożono wniosek. Rejestracja pojazdu na wniosek jednego współwłaściciela bez zawiadomienia pozostałych o wszczęciu nastąpiłaby z naruszeniem przepisów kpa. Wydanie decyzji o rejestracji pojazdu bez udziału w tym postępowaniu pozostałych współwłaścicieli mogłoby stanowić podstawę wznowienia postępowania. Zgodnie z art. 145 § 1 pkt 4 kpa jeżeli strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu, bowiem nie wiedziała o toczącym się postępowaniu, może żądać jego wznowienia.

Należy podkreślić, że w omawianym przypadku niezwłoczna rejestracja wyłącznie przez jednego ze współwłaścicieli pojazdu w dniu 13 stycznia 2020 r. bez powiadomienia o tym postępowaniu drugiego współwłaściciela nie byłaby możliwa z uwagi na obowiązujące przepisy kpa. Taki obowiązek organu rejestracyjnego potwierdza także przywołany przez skarżącego wyrok WSA w Łodzi z dnia 17.03.2016r.

Warto podkreślić, że orzecznictwo w przedmiotowej kwestii nie jest jednolite. Znaleźć można wyroki w uzasadnieniu, których sąd podkreśla, że wniosek o rejestrację powinien być złożony przez wszystkich współwłaścicieli lub z ich upoważnienia – np. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 12 grudnia 2012r. sygn. akt II SA/Bd 1290/11 dotyczący odmowy dopisania w dowodzie rejestracyjnym danych małżonka jako współwłaściciela. Sąd wskazał, że „wniosek o rejestrację tego pojazdu wymaga złożenia wniosku przez obydwu współwłaścicieli, względnie wykazania się przez skarżącą pełnomocnictwa drugiego współwłaściciela do działania przez organem rejestracyjnym”.

Podkreślić należy, że w dniu 17 stycznia 2020 r. skarżący złożył w imieniu swoim oraz drugiego współwłaściciela wniosek o rejestrację uzupełniony o dokument pełnomocnictwa, co spowodowało ustawowy obowiązek podatkowy, spełniony przez skarżącego, uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej – opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Nie można uznać, jak twierdzi skarżący w skardze, że opłata skarbową od pełnomocnictwa została wniesiona niesłusznie i bezprawnie. Przedłożenie dokumentu pełnomocnictwa w postępowaniu przez organem administracji publicznej rodzi ustawowy obowiązek podatkowy. Ponadto organ rejestrujący jakim jest Starosta Stargardzki w przypadku ww. opłaty skarbowej nie jest organem podatkowym uprawnionym do pobierania i ewentualnie zwrotu niesłusznie uiszczonej opłaty. W myśl art. 12 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej organem podatkowym właściwym w sprawach opłaty skarbowej jest wójt, burmistrz, prezydent miasta. Zatem ani Starosta Stargardzki ani Starostwo Powiatowe w Stargardzie oznaczone jako adresat skargi nie jest uprawnione do zwrotu na rzecz skarżącego opłaty skarbowej w kwocie 17 zł, nawet gdyby opłata ta uiszczona była niesłusznie.

Biorąc pod uwagę przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym, akty wykonawcze regulujące postępowanie o rejestrację pojazdu oraz orzeczenia sądów administracyjnych dotyczące przedmiotowej sprawy trudno jednoznacznie uznać, że możliwa jest rejestracja pojazdu na wniosek wyłącznie jednego współwłaściciela pojazdu bez wskazania umocowania

do działania w imieniu pozostałych współwłaścicieli. W przypadku gdy wniosek o rejestrację złoży tylko jeden ze współwłaścicieli nie jest możliwa rejestracja niezwłoczna, tego samego dnia, bowiem o wszczęciu postępowania rejestracyjnego organ musi powiadomić pozostałe strony, tj. wszystkich współwłaścicieli.

Jeżeli w dniu 13 stycznia 2020 r. skarżący przedłożył wniosek o rejestrację, w którym jako wnioskodawcy oznaczonych było dwóch współwłaścicieli a podpisał go wyłącznie jeden współwłaściciel działający w imieniu i na rzecz obu wnioskodawców słusznie pracownik Wydziału zażądał okazania dokumentu pełnomocnictwa. W sytuacji, gdy skarżący ostatecznie w dniu 17 stycznia 2020 r. przedłożył dokument pełnomocnictwa do działania w imieniu współwłaściciela z chwilą jego przedłożenia organowi z mocy ustawy powstał obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Nie jest możliwy zwrot opłaty z uwagi na to, iż obowiązek podatkowy powstał, poza tym, ani Starosta Stargardzki ani Starostwo Powiatowe w Stargardzie nie są organami podatkowymi i nie są uprawnieni do zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej.

Biorąc powyższe pod uwagę uznaje się skargę za bezzasadną.

Jednocześnie zgodnie z art. 239 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Powiatu Stargardzkiego

Joanna Chrzastowska